

**[Glistrup.]**

at betale skatten, og nu får de ydermere denne rente på 25-35 pct. lagt oveni. I øvrigt skal jeg meget gerne efterkomme hr. Gydemarks anmodning i slutningen af hans indlæg. Fremskridtspartiet skal meget gerne rose det radikale venstre, når vi engang får et forslag til behandling, hvor det radikale venstre fortjener ros, men det gør det radikale venstre ikke vedrørende den stilling, det tager til det forslag, vi rent faktisk har til behandling i øjeblikket.

(Kort bemærkning).

**Gydemark (RV):**

Man kan nok synes, at det i det hele taget er morsomt at skulle drive socialpolitik over morarenterne, men jeg vil blot bede hr. Glistrup om at rette en henvendelse til skattedepartementet og bede om at få fordelingen over skatterestancerne; så vil han se, at det er rigtigt, at det er folk med de største indkomster, der har restancerne.

Hermed sluttede forhandlingen.

*Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.*

**Formanden:**

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

*Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten. (Overførsel af underskud) [af Glistrup m. fl.]*

(Lovforslag nr. 36. Fremsat 17/10 75).

Lovforslaget sættes til forhandling.

**Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):**

Dette forslag fra fremskridtspartiet går ud på nogle ændringer i ligningslovens § 15, således at adgangen til at overføre et indkomstunderskud til andre indkomstår udvides. Som bekendt kan et underskud efter de nuværende regler føres frem, således at det

kan udlignes i de følgende to år. Efter fremskridtspartiets forslag skal der være adgang til at føre et underskud frem, ikke i to, men i fem år. Samtidig skal der være adgang til i stedet at vælge en tilbageførsel af underskuddet til de to foregående år.

Forslaget ligner på væsentlige punkter det forslag, som vi behandlede i forrige samling, og som var fremsat af det radikale venstre. Også det radikale forslag opererede med fremførsel i fem år og tilbageførsel i to år.

Der er dog i fremskridtspartiets forslag nogle afvigelser fra det radikale forslag, som i bemærkningerne forklares at skulle være forbedringer, bl. a. af den rent tekniske udformning. Efter det radikale forslag skulle man, hvis man ville føre tilbage, vælge dette samtidig med indgivelsen af selvangivelsen for selve underskudsåret. Efter fremskridtspartiets forslag skal man stå væsentligt friere ved dette valg. Man kan vente med at vælge tilbageføringen indtil 1. maj i året efter det følgende år med indkomstoverskud. Mod betaling af et særligt gebyr skal man også kunne vente endnu længere end til den pågældende 1. maj. Endvidere fremgår det af bemærkningerne, at man også skal kunne vælge tilbageførslen allerede i løbet af det år, hvor der forventes et underskud, altså endnu inden dette underskud er konstateret ved selvangivelsen.

Endelig skal der efter fremskridtspartiets forslag være adgang til at føre underskuddet frem og tilbage over det nævnte åremål til udligning, ikke kun i almindelig indkomst, men, hvis skatteyderen ønsker det, i stedet i eventuel særlig indkomst.

Ved behandlingen i forrige samling af det radikale forslag gik regeringen imod dette forslag. Med hensyn til det foreliggende forslag fra fremskridtspartiet har vi helt det samme standpunkt. Også dette forslag går vi imod. Det er vores opfattelse, at den eksisterende 2-årige fremførselsadgang på udmærket vis afbøder utilsigtede virkninger af en periodeafgrænsning på et år. Jeg må derfor anse den foreslåede udvidelse til hele fem år for at være temmelig overflødig, og vi kan ikke gå ind herfor.

Vi kan endvidere — og det vil jeg gerne understrege meget kraftigt — ikke gå ind for at supplere den nuværende 2-årige fremførselsadgang med en adgang til også at

[Ministeren for skatter og afgifter.]

kunne vælge at føre et underskud tilbage. Medens en fremførsel af underskuddet betyder en mindre skattebetaling i fremførselsåret, er en tilbageføring ensbetydende med, at skatteyderen kan kræve allerede betalt skat tilbage fra det offentlige.

Ved behandlingen af det radikale lovforslag i forrige samling nævnte jeg, at en udvidet overførselsadgang ganske vist kan bedre den enkeltes likviditet, men at denne støtte på den anden side vil blive givet i flæng og uden garanti for, at det nu også kommer erhvervslivet til gode. Støtten kan gå til virksomheder, der allerede er ophørt, og som ikke kan hjælpes i gang igen ved hjælp af skattetilbagebetalingen. I sådanne tilfælde bliver det først og fremmest kreditorerne, der får glæde af beløbet.

Jeg fremhævede også dengang det urimelige, der kunne være i, at en virksomhed ved afskrivninger, der stod i misforhold til virksomhedens behov, kunne fremkalde et underskud, som krævedes tilbageført. Endvidere at det nok kunne virke noget urimeligt, hvis negativ indkomst, der ikke skyldes virksomhedsunderskud, men er rent spekulationsunderskud, kunne føres tilbage.

Jeg var også inde på, at en tilbageføring ville rejse en lang række problemer, idet adskillige ydelser fra det offentlige, såsom boligsikring og uddannelsesstøtte, beregnes på grundlag af den skattepligtige indkomst. Man kunne derfor hævde, når man ændrede den skattepligtige indkomst, at der også skulle ske en regulering af disse sociale ydelser.

Også de rent administrative problemer, regler som de her foreslåede vil volde for skattemyndighederne, vil blive af et meget stort omfang, og jeg synes ikke, de administrative problemer er gjort mindre ved de såkaldte tekniske forbedringer, som fremskridtspartiet har foretaget i forhold til det radikale forslag. Det gælder særlig de mange valgmuligheder, der opereres med i fremskridtspartiets forslag, idet man, som jeg før nævnte, tilsyneladende skal kunne vælge at få underskudsbeløb tilbageført flere år efter underskudsåret og på den anden side også kan vælge at få underskudsbeløb tilbageført, allerede inden underskuddet er gjort op på selvangivelsen, altså blot på grundlag af forventningen om et underskud i indkomst-

året. Endvidere opererer man med frem- og tilbageførsel til udligning i såvel almindelig som særlig indkomst efter frit valg. Det er sandelig ikke enkle regler, der her foreslås lovfæstet. Det er regler, som ikke kan undgå at medføre en helt uacceptabel administration.

Som jeg før nævnte, kan vi derfor ikke gå ind for lovforslaget.

**Ove Hansen (S):**

Da mit partis ordfører, hr. Kampmann, er forhindret i at være til stede for øjeblikket, skal jeg komme med nogle enkelte bemærkninger til dette lovforslag.

Der var i sin tid en regel — jeg synes også en god regel — om, at et års indtægt alene var afgørende for, hvad man skulle betale i skat, men tiden har efterhånden lært os, at det kan være nødvendigt, at underskud kan overføres til de efterfølgende år. Jeg anerkender, det kan være berettiget, men det skaber visse problemer og vanskeligheder alligevel. Men vi har 2 år, det accepterer jeg, men nu ser jeg, fremskridtspartiet foreslår, at eventuelt underskud skal kunne overføres til de efterfølgende 5 år. Det kan jeg ikke medvirke til, og det slutter ikke alene med at overføre et underskud til de efterfølgende år, men det skal eventuelt også kunne tilbageføres i indtil 2 år. Man behøver ikke engang — sådan forstår jeg lovforslaget, som også ministeren nu berørte det — træffe bestemmelsen, når man afleverer selvangivelsen, nej, man kan vente til maj med at tage stilling til, om man vil føre det tilbage, og jeg forstår næsten af lovforslaget, at hvis man løser sæsonkort, kan man vente endnu længere. Hvis noget sådant skulle skrives i en lovtæst, tror jeg, det ville give nogle forfærdelige administrative problemer for skattevæsenet og skattemyndighederne, og hvordan kunne den enkelte skatteyder eller det enkelte selskab da ikke jonglere med problemerne? Via afskrivningsregler, via henlæggelser og varierende beskatningsprocenter til de forskellige instanser, stat, kommune, amt, kunne man jonglere en hel del. Det ville jeg finde urimeligt, og jeg ville være meget betænkelig ved den administration, som dette lovforslag ville give, hvis det blev en realitet.

Vi har ikke noget imod, som jeg har sagt det, at et eventuelt underskud skal kunne

[Ove Hansen.]

overføres til efterfølgende år, men 5 år kan vi ikke medvirke til.

**Jens Foged (V):**

Før vi fik kildeskat, debatterede vi gang på gang det forhold, at man egentlig ikke burde bedømme en skattebyrde ud fra et enkelt års indkomst. Fra venstres side har vi tidligere givet udtryk for, at vi eventuelt skulle se det over en 3-årig periode som en gennemsnitsindkomst. Det er jo forholdsvis tilfældigt dette, at man skærer 12 måneder ud af en borgers tilværelse, som skal være grundlaget med forholdsvis få muligheder for at røkere. Så ud fra sådanne betragtninger om denne tilfældighed i skattelovgivningen vil vi gerne se på, om der er noget at rette.

Det forbavser mig en lille smule, at ministeren under behandlingen af de foreliggende to skatteforslag nærmest med næb og kløvr vil fastholde de bestående regler, men samtidig oplyser, at der er nedsat et udvalg til at se på, om man kan ændre lovene. Det er lidt inkonsekvent at være så hårdhændet, at man nærmest binder det udvalg, der nu skal behandle spørgsmålene i så høj grad, at det ikke engang kan tage de ting op, som vi nu behandler, altså sætte spørgsmålstegn ved, om det nu er rigtigt alt sammen.

Vi finder, at når et underskud kan føres nogle år frem, om det skal være 3 eller 5 år, ved jeg ikke — jeg finder nok, at 5 år er en lidt lang tid — så må det vel også kunne lade sig gøre at føre det tilbage. Vi finder for øvrigt, at sådanne regler har særlig interesse i disse tider, hvor vi gang på gang diskuterer, hvordan vi skal klare erhvervslivets problemer, specielt med de stærkt svingende indkomster. Dette gælder på alle erhvervsområder: i den aktuelle situation kan vi nævne fiskernes svingende indkomster på grund af indgreb udefra, ikke på grund af egen vilje til at tjene en indkomst, og vi kan nævne det eksempel, som vi har diskuteret for få dage siden her i folketinget, nemlig de tørkeramte landbrug. Det kunne da hælde sig, at hvis vi indførte en regel for tilbageføring af underskud og derved fik en udjævning, blev vi helt fri for at diskutere disse hjælpeforanstaltninger. Det er ganske givet, at de folk, som jeg her omtaler, har brug for en øget likviditet, og jeg finder ikke noget galt

i, om disse folk, hvis de i fjor har haft en god indkomst, men i år på grund af helt svigtende indkomster har et underskud, får mulighed for at få penge tilbage fra det offentlige for derved at forbedre likviditeten og for derfor bedre at overleve.

Vi vil gerne se sympatisk på forslaget.

**Erlendsson (FP):**

Det er jo kedeligt, at hr. Jens Foged skal tage ordet ud af munden på én, men jeg kan da gentage nogle af de gode ting, der blev sagt.

Mit parti er i den senere tid, det vil sige efter at fiskerierhvervets krise er blevet akut, fra de andre partier stadig hyppigere blevet spurgt om, hvilken støtte fremskridtspartiet vil give det danske fiskerierhverv. Her foreligger det første svar på spørgsmålet. Hvis lovforslaget, hvad vi meget håber, bliver vedtaget, er vi et skridt på vejen bort fra den ødelæggende skattepolitik, vi fører over for erhvervene, specielt de meget konjunkturfølsomme.

Vi har fra fremskridtspartiet ofte sagt både her i tinget og udenfor, at vi er imod direkte erhvervsstøtte. De gang på gang vedtagne love herom virker tilfældigt og konkurrenceforvridende. Vi mener, at erhvervene skal kunne klare sig selv, men det vanskeliggøres for erhverv som fiskeriet, fiskeindustrien og de hertil knyttede servicefag ved høj beskatning i gode år, så der ikke bliver noget at stå imod med i dårlige. Det er ikke rimeligt at lade et konjunkturfølsomt erhvervs indtjening over en så kort og tilfældig periode som et år være bestemmende for det pågældende erhvervs betaling af indkomstskat. Det gælder i særlig grad fiskerne, men det gælder sandelig også andre erhverv, hvad enten de rammes af naturkatastrofer som tørkeskade, haglskade el. lign. — jeg tænker her naturligvis på landmænd og gartnere — eller det drejer sig om pludseligt opståede afsætningsvanskeligheder, eller det drejer sig om håndværks- og industrivirksomheder, der ligesom de erhverv, jeg allerede har nævnt, kan rammes meget hårdt af svingninger i verdensøkonomien og måske ikke mindst af de panikagtige kriseløsninger, som dette høje ting undertiden vedtager efter døgnlange forhandlinger i en sen natteime.

Det er ikke rimeligt, at bestemte erhverv

[Erlendsson.]

gang på gang skal se deres grundlag revet bort, fordi de bruges som nationaløkonomisk regulator i det politiske spil. Vi mener, lovforslaget vil være en automatisk virkende retfærdighedshandling over for de produktive erhverv.

### Bernhard Baunsgaard (RV):

Måtte jeg, før jeg går over til at sige nogle ord om det radikale venstres stilling til fremskridtspartiets forslag, lige stille et spørgsmål i anledning af de bemærkninger, hr. Jens Foged kom med om, at venstre nu også er parat til for personer vedkommende at tilbageføre et underskud. For disse bemærkninger interesserede mig ganske overordentlig stærkt. Da tidligere finansminister Anders Andersen tog stilling til et radikalt forslag om tilbageførsel af underskud også for personers vedkommende, afviste hr. Anders Andersen det og gjorde det bl. a. med en bemærkning om, at det var for vanskeligt at administrere. Må jeg ikke få at vide helt konkret, hvad det er for nye oplysninger, som venstre har fået, og som hr. Anders Andersen altså ikke dengang havde, og som har fået venstre til at skifte stilling, for det vil naturligvis have den allerstørste betydning for os at vide det. Jeg går jo ud fra som noget helt klart, at venstre ikke tager ét standpunkt, når hr. Anders Andersen er finansminister, og et andet, når det er et andet parti, der udpeger finansministeren.

Måtte jeg sige om det forslag, vi behandler her, at det bygger jo, som det også er anført i bemærkningerne, på et tidligere radikalt forslag, som blev behandlet i sidste samling. Fra radikal side mener vi fortsat, at vi er nødt til at se på erhvervslivets vilkår også i denne skattemæssige forbindelse.

Vi gennemførte jo i sidste samling et første lille forsøg med tilbageførsel af underskud, men kun for selskaber. Det var et meget spædt forsøg, og bekendtgørelsen om retten til tilbageførsel må jeg desværre konstatere blev dateret dagen før loven udløb, og det er naturligvis ganske uacceptabelt. En lov, der vedtages den 26. juni, en bekendtgørelse, der dateres den 31. juli, når loven udløber 1. august, og hvori ministeren meddeler, at han ikke agter og ikke har penge til at annoncere den for, er ikke noget, man kan være bekendt at byde nogen,

slet ikke et erhvervsliv, der har brug for al den rimelige behandling, man overhovedet kan forestille sig.

Det radikale forslag omfattede, dengang vi fremsatte det, som fremskridtspartiets forslag gør det nu, såvel selskaber som personer. Men både den nuværende minister for skatter og afgifter, hr. Svend Jakobsen, og den tidligere finansminister, hr. Anders Andersen, lagde afgørende vægt på, at personer ikke kom ind under forslaget om retten til tilbageførsel. Der er vel det, der kan tale imod, at man uden videre inddrager personer under reglen, at selskaber jo nok kan få ret til at modregne selskabets underskud i selskabets tidligere overskud, fordi man af gode grunde ikke tager hensyn til lønudbetalingen og heller ikke til den løn, der bliver betalt til selskabets direktør. Men når personer ejer en virksomhed, skelnes der ikke mellem overskud i virksomheden og den løn, der tilkommer ejeren.

Vi bad, dengang vi behandlede det, ministeren for skatter og afgifter om at lade undersøge, fordi både venstre og socialdemokratiet var enige om det vanskelige ved at lade personer falde ind under loven, om det var muligt at dele overskuddet i en enmandsejet virksomhed i en løndel og en selskabsdel, og jeg forstår, at ministeren vil lade det ekspertudvalg, der er nedsat, se på netop dette spørgsmål. I Norge er man som bekendt i gang med en lignende undersøgelse.

Jeg mener, det må være muligt at skelne mellem en virksomheds overskud og lønnen til ejeren, og kan vi finde frem til en brugbar administrativ regel, kan vi beskatte virksomhedsoverskuddet efter reglerne gældende for selskaber og lønnen efter personindkomstbeskatningsreglerne. Jeg kan minde om, at personbeskatningen kan stige til mellem 60 og 70 pct. af indkomsten, mens selskabsskatten er 39 pct., og kan vi først skelne mellem den egentlige virksomhedsandel, hvor det jo ikke drejer sig alene om ejeren, men også om de ansatte hos ham og deres ret til fortsat at bevare deres arbejde, så må betænkeligheden mod at lade en regel, der går 2 år tilbage og 5 år frem, falde bort, når det gælder enmandsejede virksomheder.

Da udvalget afgiver betænkning i september til næste år, mener jeg, vi må afvente

[Bernhard Baunsgaard.]

denne betænkning, men at vi indtil da kan gøre et særdeles nyttigt arbejde med at behandle dette forslag i udvalget, og dertil tilslutte jeg vor støtte.

**Stetter (KF):**

Vi er enige med forslagsstillerne. I betragtning af den usikre fremtid, som erhvervslivet, ikke alene fiskere og landbrugere, kan imødesee, finder vi, det er nødvendigt at vurdere virksomhedernes og bedrifternes regnskabsresultater over en længere periode og indrette beskatningen herefter. Vi kan med den foreslåede regel formentlig undgå, at endnu flere virksomheder og bedrifter må lukke og sende medarbejderne ud i arbejdsløshed.

Forslaget er, som det allerede er sagt, i realiteten en genfremsettelse af de radikales forslag, og jeg skal derfor begrænse mig til disse få bemærkninger og henvise til forhandlingen fra maj måned i år. Vi er rede til at drøfte forslaget og de tekniske problemer, som er forbundet hermed, ud fra en positiv holdning.

**Ebba Strange (SF):**

Vi har ikke fra SFs side på noget tidspunkt været varme tilhængere af, at der skulle kunne manipuleres med underskud på selvangivelsen fra virksomhedernes side. Vi var derfor heller ikke varme tilhængere af forslaget, som gælder i øjeblikket, om, at underskud skulle kunne modregnes i de to kommende skatteår.

Da det radikale venstres forslag, som dette forslag er inspireret af, var til behandling her i salen i foråret, sagde SFs ordfører, hr. Ømann, at han anså det for at være et paradeforslag, der belønner den mand, der har lavet underskud i sin virksomhed.

Jeg vil gerne gentage de ord her, fordi det forslag, som fremskridtspartiet nu har fremsat, i endnu højere grad gør det muligt for smarte skattespekulanter at spekulere i, hvordan og hvornår og i hvilken udstrækning det er økonomisk hensigtsmæssigt at operere med underskud på skattebilletten.

Når vi så tilmed fra fremskridtspartiets og venstres, fra hr. Jens Fogeds og hr. Erlendssons, side får henvist til fiskernes situation, har jeg lyst til at sige i den forbindelse, at når fiskerne i Danmark er kommet i den

situation, de er i nu, hvor der er tale om rovfiskeri i vore farvande, skyldes det måske netop en u hensigtsmæssig skattelovgivning, der har givet trusseredere nogle muligheder for på uforsvarlig vis at konkurrere med vores egentlige erhvervsfiskere. Det var måske snarere rimeligt at se på nogle af de afskrivningsregler, der gælder for trusseredere, det ville nok gavne fiskerierhvervet mere end et forslag som det, vi har liggende her på bordet.

Vi kan derfor ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse.

**Arne Bjerregaard (KrF):**

2 år tilbage og 5 år frem er det, som fremskridtspartiet ønsker med hensyn til underskud. Vi må selvfølgelig indrømme, at vi har været med til tidligere at gennemføre en tilbageførelse for aktieselskabernes underskud. Men i aktieselskaber lader det sig jo nemt gøre.

Det lovforslag, som jo går langt videre, og tager enkeltejede virksomheder med, ramler jo ind i alvorlige problemer med tilbageførelse af underskud i enkeltmandsvirksomheder, fordi der er langt flere problemer, det giver jo sig selv, end i aktieselskaber, hvad der også er fremført bl. a. af den radikale ordfører. Vi har sådan set aldrig fået noget svar på, om det overhovedet kunne lade sig gøre, om hvilke administrative besværligheder der ville være, hvis man gennemførte det. Vi har fået nogle løse formuleringer af tidligere finansminister hr. Anders Andersen, der som allerede nævnt var meget imod, at man tog enkeltmandsvirksomhederne med i tilbageførelsen. Derimod skulle det vel ikke volde store vanskeligheder at fremføre underskuddet, det er bare et spørgsmål om, om man vil tage 2 eller 5 år, om hvad man finder mest rimeligt. Jeg må da sige, at kristeligt folkeparti er indforstået med, at der må være en vis udfaldning af indkomsterne for erhvervsvirksomheder, det må være rimeligt, men om det skal strække sig over så langt et åremål, som det her bliver, er så en anden sag. Men det er vi da villige til at drøfte.

Men uden at jeg skal afvise forslaget, må jeg dog sige, at vi må i alt fald have klare oplysninger om de problemer, der ligger i at tilbageføre underskuddet for enkeltmandsvirksomheder. Før vi får nogle klare formu-

[Arne Bjerregaard.]

leringer af, hvorledes det kan gøres, og hvorledes man kan skille lønandele og virksomhedsandele, er det os ikke muligt at tage stilling til selve spørgsmålet, må vi sådan set afvise det, selv om vi egentlig ønsker, at der skal være ligestilling mellem aktieselskaber og enkeltmandsejede virksomheder.

Jeg må sige, at der er noget i forslaget, som tiltaler os, men at det må dog være sådan med de love, vi laver, at de er mulige at administrere, og at der er retfærdighed i dem.

**Hanne Reintoft (DKP):**

Jeg skal også kun her komme med nogle korte bemærkninger. Fremskridtspartiet arbejder jo med flid på at udvide skattefradragreglerne, medens vi arbejder for at indskrænke dem, allerhelst for at få dem væk på nær nogle enkelte.

Et forslag som dette om overførsel af underskud det ene år til fradrag i den skattepligtige indkomst et af de følgende 5 år vil jo helt klart blive brugt og misbrugt på andre skatteyderes bekostning. Der er mange andre og bedre og vigtigere skatte-spørgsmål at tage fat på, og vi kan selvfølgelig ikke medvirke til et forslag som dette.

**Jes Schmidt (CD):**

Det er ikke vanskeligt at få øje på, at der er forbundet problemer ved det foreliggende forslag, især administrative. Men tanken om at overføre underskud finder CD-gruppen sympatisk, og den vil derfor positivt gå ind i behandlingen af dette forslag i skatte- og afgiftsudvalget.

**Wilhelm (VS):**

Vi afviste det tilsvarende radikale forslag i foråret, og vi er ikke blidere stemt over for det forslag fra fremskridtspartiet, der ligger her. Jeg har kun nogle få bemærkninger til det.

Af nogle ordførere har det næsten kunnet forstås, eller har man kunnet få det indtryk, at hvis ikke en ting som det her blev gennemført, stod man uden nogen form for manipulationsmulighed, bundet til en tilfældig 12 måneders periode i et menneskes liv, som det vist blev sagt fra venstres ordfører. Derfor finder jeg grund til at sige, at det er jo noget sludder, for der er i forvejen masser

af manipulationsmuligheder rundt omkring og i forlængelse af og i tilbageførsel af den tilfældige 12 måneders periode, som regnskabsåret er fastsat til. Der er i forvejen muligheder for at fremføre underskud i op til 2 år, for at skrive op og skrive ned på lagerværdierne, og de bliver jo flittigt brugt til at manipulere med både overskud og underskud. Der er muligheder for at lave alle hånede afskrivningsregler, og der er sågar muligheder for at skrive af på bindende kontrakter på ting, som hverken er købt eller sat i produktion endnu.

Så det er ikke spor rigtigt, at det her binder til en fast 12 måneders periode, og derfor skal vi heller ikke bidrage til nogen illusion om, at hvis man afviser det her, har man i det væsentlige forhindret manipulationer, fordi det kun er den yderste, mest vidtgående af disse manipulationer, man forhindrer. Det er jo manipulationer, som stort set kun kommer på tale, når man ikke i forvejen har de dygtige advokater, som kan føre underskuddene frem og tilbage, så man får størst skattemæssig nytte af dem, og som kan føre overskuddene dér, hvor man ikke er i stand til at udbalancere dem med underskuddene, hvorefter man så kan føre overskuddene helt ud af verden på en eller anden fidusagtig måde.

Jeg synes ikke, at hr. Jens Foged skulle have sammenlignet dette forslag med forslaget forleden om støtte til de tørkeramte landmænd. Vi har ikke bundet os til at gå ind for det forslag, men jeg synes, at hr. Jens Foged så at sige lægger gift for det på en unødigt måde. Det kan ikke sammenlignes med dette, der er ingen skattefiduser i det. Der er ifølge forslaget tale om statsgaranti for nogle lån i de allermest påtrængende tilfælde og til almindelig markedsrente. Der er altså, medmindre der sker konkurreller eller noget tilsvarende tab, ikke noget med, at andre skatteydere kommer til at hæfte for de fordele, som en bestemt erhvervsgruppe får.

Jeg kan kun konkludere det samme, som mit partis ordfører, hr. Steen Folke, gjorde ved behandlingen af det radikale forslag i maj måned. Jeg har omhyggeligt læst hr. Bernhard Baunsgaards kommentarer til vores udtalelser dengang, men det har ikke kunnet røkke den konklusion, som lød, at dette forslag er fremsat for at varetage be-

[Wilhelm.]

stemte kapitalinteresser, for at give mulighed for at lave forskellige afskrivningsmæssige manipulationer, det er et forslag, som sigter efter at gavne kapitalejerne, og det er lige så klart et forslag, hvis omkostninger vil blive betalt af andre skatteydere, og det vil i hovedsagen sige af lønarbejderne.

#### Ordføreren for forslagsstillerne (*Glistrup*) (FP):

Med en for deres parti særdeles typisk ærkekonservativ holdning gik ministeren og hr. Ove Hansen ind for, at det da var evigt godt med de tilstande, som vi har, og hvorfor skal vi dog forandre på den 2 års regel, som vi har, den er da så ganske udmærket, når den nu engang er blevet fastsat. Og det kan da også godt være, at det i fortiden har været således, at langt de fleste tilfælde af underskud er blevet opfanget eller i hvert tilfælde ved lidt advokat- eller revisionsteknisk indsats har kunnet opfanges inden for en 2 års periode. Men for det første skal vi meget gerne også indrette lovgivningen sådan, at den er rimelig over for dem, der ikke render på advokat- og revisionskontorer, og for det andet skal vi også tage hensyn til de enkelte, for hvem, f. eks. fordi de har gjort en opfindelse eller noget lignende, hvor der går en lang efterforsknings- og opbyggelsesperiode, der kan gå mange år, før overskudet kommer, at også disse, som hidtil har været promilletilfælde, vederfares retfærdighed. Der er da ingen fornuft i, at vi har dette jerntæppe til at gå ned efter 2 år.

Men med den regering, vi har nu, i hvert tilfælde hvis den bliver siddende valgperioden ud, er der jo virkelig behov for, at vi får mere end en 3 års periode til at kunne overføre underskud over, for vi må simpelt hen se i øjnene, at så er der underskud i 1975, hvor regeringen tiltrådte, og i 1976 og i 1977 og i 1978, hvor regeringen ønsker at blive siddende. Det kan jo ikke blive til andet med den politik, der føres i øjeblikket. Derfor er der i allerhøjeste grad brug for, at vi netop nu ændrer reglen til at blive en 5 års regel, sådan at vi, når vælernes dom er faldet senest den 8. januar 1979, kan få nogle år, hvor man kan udnytte de underskud, der er opstået i den trøstesløse socialdemokratiske erhvervsfjendtlige politiks æra.

Hvad angår problemet om tilbageførsel af

underskud, da var hr. Arne Bjerregaard lidt betænkelig ved, om det eventuelt kunne lade sig gøre. Jo, det kan det, for næsten alle andre lande i verden har haft tilbageførsel i masser af år. Der er ingen problemer ved at gennemføre en tilbageførselsregel.

Og så siger skatteministeren: ja men det kan jo være, at den så ikke kommer virksomhederne selv til gode, for virksomhederne kan jo være gået fallit på det tidspunkt, hvor man kommer og siger, nu vil man gerne have en tilbageførsel. Det kan da godt være, men det er jo netop, for at det i de fleste tilfælde skal komme virksomheden direkte til gode, at vi siger, at man ved forskudsregistreringen lige så vel kan fastsætte en forventet negativ indkomst, som man kan fastsætte en forventet positiv indkomst. Det er i princippet nøjagtig den samme arbejdsproces, som ethvert lidt større skattekontor foretager en halv snes gange hver evige eneste dag, og derfor er der ikke noget særlig epokegørende i den del af vort forslag. Men selv om så virksomhederne skulle være gået fallit, er det her først og fremmest et retfærdighedskrav over for den mand, der er kommet til at betale skat, til trods for at han i virkeligheden ikke har haft noget skatteoverskud, men det er skam også erhvervsøkonomisk fornuftigt, idet uanset til kreditorerne, der ellers meget vel risikerer at gå fallit, når de ikke kan få dækning i boet, fordi det er udhulet af skattevæsenet, kommer ind i billedet.

Jeg må ganske og aldeles afvise, at der skulle være nogen særlige administrationsproblemer ved gennemførelse af denne lov. Den er særdeles enkel og ligetil, så længe vi befinder os i perioden frem til, at ligningen for overskudsåret begynder at tage fat, altså frem til 1. maj efter overskudsåret, og perioden derefter får det offentlige righoldig dækning med de 3.000 kr. for overadministration. Derfor kan således den del af skatteministerens argumentation ikke tillægges nogen vægt.

Derimod er jeg enig med skatteministeren i, at det er en ulempe ved det foreliggende forslag, at man, hvis man har sociale ydelser, der er beregnet på grundlag af den skattepligtige indkomst, eventuelt så skal ligge og rode med, at børn, der måske efterhånden er blevet voksne og for længst er kommet ud at lære i Brønderslev, mens faderen

## [Glistrup.]

bor i Neksø, nu pludselig skal til at tilbagebetale en eller anden studiestøtte, de har fået ud fra forkerte forudsætninger eller noget lignende. Men vi skal ikke gøre skattelovgivningen mere urimelig end højst nødvendigt af hensyn til, at andre ministerier har troet, at de bygger på klippegrund, når de tager hensyn til det, der bliver resultatet af skattepolitikernes anstrengelser, og tror, at de kan bygge alle disse indkomstbestemte sociale ydelser af den ene, anden eller syvende kategori på skattemyndighedernes fastsættelse af skatteindkomsten. Der kan vi lige så godt en gang for alle erkende, at når man hos skiftende undervisningsudvalg, socialudvalg, kulturudvalg, og hvem der nu ellers har gennemført den slags regler, har troet, at man byggede på klippegrund, så var det jo simpelt hen de andre, der var på fejlspor. Bygger man på det danske skattesystem, som det er, så bygger man på kviksand, men derfor kan vi da godt gøre kviksandet lidt mere tiltalende, end det er i øjeblikket.

#### Ministeren for skatter og afgifter (*Svend Jakobsen*):

Jeg skal lade hr. Glistrups bemærkninger om den erhvervsfjendtlige politik stå helt og alene for hr. Glistrups egen vurdering, jeg tror ikke, det er en vurdering, som deles af dansk erhvervsliv, og jeg tror også her, hr. Glistrup giver udtryk for ukendskab til et område.

Det, jeg tager ordet for, er mest for at gøre et par bemærkninger til hr. Jens Foged. Jeg må sige, at jeg ligesom hr. Bernhard Baunsgaard var overrasket over den ordførertale, vi hørte i dag, det skal jeg dog ikke gå langt ned i, men jeg vil godt til dette med de tilfældige 12 måneders periode sige, at det er jo, som det også har været nævnt af hr. Wilhjelm, helt og aldeles urigtigt, at der er denne meget skarpe afgrænsning. Ikke mindst afskrivningsområdet, investeringsfondshenlæggelser og den 2-årige periode gør jo, at der er ganske store muligheder for at disponere mere langsigtet.

Men så kom hr. Jens Foged med nogle bemærkninger, fordi jeg her har afvist 3 forslag, der har været til behandling i dag, om, at det er urimeligt også i forhold til det udvalg, som regeringen har nedsat, og sag-

de, at det er jo at binde udvalget. Det er aldeles urigtigt. De forslag, der er til behandling her i dag, og som vi har til behandling i disse uger, er jo ting, der foreslås koblet på den lovgivning, der i dag er gældende. Det forslag, vi har til behandling her nu, er jo også et forslag, der gør vores i øvrigt komplicerede skattelovgivning uhyre mere kompliceret, og det gør det alene af den grund umuligt at gå ind for forslaget. At der så er en række andre årsager til, at regeringen heller ikke kan gå ind for forslaget, har jeg været inde på, men det er urimeligt at påstå, at der ligger nogen binding over for det udvalgsarbejde, som er i gang, ved at afvise konkrete forslag, der baserer sig på den gældende skattelovgivning. Det står udvalget frit, om det omkring virksomhedsbeskatningen vil komme ind på områder, der tangerer det, vi beskæftiger os med her, men jeg har en tiltro til, at det i så fald vil ske i sammenhæng med en skattelovgivning, hvor det ikke medfører helt urimeligt ekstra administrativt besvær.

#### Jens Foged (V):

Fra venstres side har vi naturligvis ikke tilsigtet, at det skal være administrativt umuligt, og skulle der være lidt besvær med det — det kan vel ikke helt undgås, når man foretager en regulering — så er det jo en opgave, der skal gennemføres. Men vi har altså givet udtryk for en vis sympati ud fra den betragtning, at vi har fået en anskuellesundervisning i de seneste år med de meget stærkt svingende konjunkturer for de forskellige erhvervsgrupper, også så svingende, at det virkelig er på den måde, at erhvervsvirksomheder går ned og derved forøger arbejdsløsheden i vort land. Nu er det en af de ting, vi diskuterer hver eneste dag, om vi dog ikke kunne afskaffe denne arbejdsløshed eller mildne den, og derfor er reglerne om, at enkeltvirksomheder også kommer til at kunne bestå fremover, os magtpåliggende. I den øjeblikkelige situation kan jeg sige til hr. Wilhjelm, at den statsgarantiordning, som fiskerne har, ikke træder i kraft, før fiskeren er gået ned, ikke direkte ude i vandet, men herhjemme økonomisk. Den ordning, vi i dag har inden for fiskeriet, er sådan set en konkurslov og ikke noget med, at man redder den enkelte fisker, inden han går konkurs, eller redder

[Jens Foged.]

den enkelte fiskeriindustri, inden den går konkurs, så først kan man tage det problem op.

Nu ville det lovforslag eventuelt kunne medvirke til, at man kunne undgå en ny lovgivning på det område og i stedet for give fiskerne lov til at tilbageregne et underskud på en sådan måde, at der blev likvide midler til at overleve.

Må jeg sige til hr. Bernhard Baunsgaard, at han jo nærmest nu har vist en vis surhed over, at vi nu tager det barn, som han selv har været med til at bringe til verden, ved hånden og så slår hånden væk, idet der ikke nu skal røres ved det første års tid, lad nu den kommission eller det udvalg blive siddende. De radikale skulle snarere være taknemlige for, at vi nu går positivt ind for den samme idé, som de havde i sin tid, og vil se, om vi kan få det bedst mulige ud af den.

**Bernhard Baunsgaard (RV):**

Jeg er aldeles ikke spor sur over, at venstre vil støtte et radikalt forslag. Det, jeg spurgte om, og det, hr. Jens Foged ikke svarede på, og som jeg gentager, er: hvad er det for oplysninger, der har fået venstre til at skifte stilling? Må jeg gøre opmærksom på, at hvis venstre havde støttet det radikale forslag, dengang det blev fremsat, så var det blevet vedtaget i denne sal. Nu håber jeg, at hr. Jens Foged fastholder venstres stilling til forslaget, for så kan vi få gennemført det, og jeg gør opmærksom på, at der spildes aldeles ingen tid. Hvis vi går i gang med udvalgsarbejdet nu og til oktober efter betænkningen i september gennemfører forslaget, hvis hr. Jens Foged læser forslaget, som det foreligger nu, så vil han se, at det drejer sig alene om underskud i året 1975. For personer opgøres dette overskud i januar 1976 tidligst, måske i februar ligesom i år, og for selskaber endnu senere. Der er ingen tid spildt ved at tage betænkningen. Jeg håber blot, at venstre fastholder sin stilling nu. Men jeg beklager, at jeg ikke kan få at vide, hvad det er for ting, der har gjort, at venstre tager ét standpunkt som regeringsparti og et andet som oppositionsparti.

Måtte jeg ikke lige i anledning af nogle bemærkninger, der faldt fra ministeren for skatter og afgifter, for at være helt sikker

på, at udvalget er bedt om at undersøge netop det, vi drøfter her, eller jeg drøfter her, om det er muligt i enmandsejede virksomheder at skelne mellem det, som vi kunne kalde løndelen, og det, som vi kan kalde det egentlige virksomhedsoverskud. Jeg vil gerne have det bekræftet eller afkræftet af ministeren.

(Kort bemærkning).

**Jens Foged (V):**

Hvis hr. Bernhard Baunsgaard vil have sine forslag vedtaget her i folketinget, så kan det ikke nytte, man afviser og mistænkeliggør enhver form for tilnærmelse til de forslag, som man har været med til at stille. I den forløbne tid er der kommet så store konjunktursvingninger for de enkelte erhverv, at det nok kan give os grund til at tænke os om én gang til, og det kan være en af årsagerne til, at venstre har været medvirkende til nu at tage et andet standpunkt. En anden årsag kan være den, at vi nu også bl. a. på grundlag af det radikale forslags fremkomst ved, at man i andre lande kan administrere sådanne ordninger, og det var oplysninger, som bl. a. det radikale forslag har været med til at fremkalde.

**Wilhelm (VS):**

Det er kun en enkelt bemærkning til hr. Jens Foged. Jeg forstår nemlig ikke rigtig, hvorfor jeg skulle have den lange belæring om, hvad det er for vilkår, der gælder for støtten til fiskerne, som jeg i øvrigt godt kender, men som jeg ikke har nævnt med ét ord. Det, jeg nævnte, hr. Jens Foged, og som ikke blev kommenteret her, var, at jeg fandt det urimeligt at sammenligne støtten til tørkeramte landmænd, vi drøftede forleden, med denne ting, der er til drøftelse i dag. Det, der er til drøftelse her i dag, er en gemen skattefidus, som uundgåeligt skal betales af andre skatteydere med et beløb, som forslagsstillerne hverken denne gang eller i foråret har forsøgt at gøre op, men hvor de ikke har bestridt de ord, der er fremkommet fra den socialdemokratiske ordfører, hr. Kampmann, som ikke er til stede i dag, om, at det formodentlig er et trecifret millionbeløb, som altså skal betales af andre skatteydere, hvilket i realiteten vil sige af lønarbejderne. At sammenligne den slags ordninger med den, der var tale om for

[Wilhelm.]

de tørkeramte landmænd, og som er en lånegaranti til markedsrenten, der træder i kraft i katastrofesituationer, var det, jeg fandt urimeligt. Jeg har ikke sagt ét ord om fiskeordningerne.

(Kort bemærkning).

**Bernhard Baunsgaard (RV):**

I anledning af hr. Wilhelms bemærkning om, at dette drejer sig om en skattefidus, understreger jeg, at det drejer sig om at skabe sådanne vilkår for erhvervslivet, at arbejdspladserne fortsat kan bevares.

**Formanden:**

Hr. Wilhelm har ordet for en kort bemærkning, og derefter går vi over til talerækken.

**Wilhelm (VS):**

Som jeg sagde i første runde, har jeg udførligt læst hr. Bernhard Baunsgaards bemærkninger igen fra i foråret som svar på vores karakteristik af det dengang radikale forslag. Der argumenteredes bl. a. med byggematerialeindustrien og dens vilkår. Hvis hr. Bernhard Baunsgaard tror, at det at kunne fjerne et underskud eller at kunne føre det over på tidligere eller kommende år skulle motivere nogen kapitalistisk virksomhed overhovedet til at betjene sig af én eneste arbejder mere, end der i øvrigt er øjeblikkelig profitmæssig mulighed for, så tror han fejl. Man kan forhindre, at disse virksomheder får så stort et underskud, som de ellers ville have fået, rent skatteteknisk, og det kalder jeg en fidus, men at de skulle bruge flere lønarbejdere, hvis der i øvrigt ikke er profitmæssig basis for det, er en fuldstændig misforståelse af, hvordan virkeligheden fungerer her uden for vinduerne.

**Ordføreren for forslagsstillerne (Glistrup) (FP):**

Ja men jeg kan sige til hr. Wilhelm, at virksomheder fungerer på den måde, at når de ikke har likvide midler til rådighed, så går de nedenunder og hjem, men hvis de får likvide midler til rådighed, så kan de foretage nyansættelser af mange beskæftigede. Derfor var hr. Wilhelms forsøg på at mistænkeliggøre tingene over, at hr. Kampmann for-

moder, at der er et provenutab på et trecifret millionbeløb, aldeles forfejlede.

Føres der en fornuftig politik, så er det her et led i at redde mange danske arbejdspladser, og det vil give mere provenu til statskassen og ikke en øre i provenutab, men fører man den umulige politik, der føres i øjeblikket, så vil det selvfølgelig føre til et provenutab. Derfor skal det ses i sammenhængen, og derfor har hr. Bernhard Baunsgaard på det punkt meget ret.

Derimod begik hr. Bernhard Baunsgaard en lapsus på et andet punkt, nemlig når han til støtte for de radikales vældig gode tid — at vi kan jo vente med at vedtage det her til engang i folketingsåret 1976-77, eller hvornår det nu bliver — sagde, at det jo først gælder for 1975. Ja men vi er i 1975; hvis hr. Bernhard Baunsgaard endnu en gang læser den første spalte i bemærkningerne på side 2, vil han se, at meningen er, at dagen efter, at dette forslag er vedtaget, vil der formentlig være hundredvis af virksomhedsejere, der vandrer hen på det lokale skattekontor, får den fornødne indsprøjtning til, at deres fiskerivirksomhed eller byggerivirksomhed, eller hvad nu en tåbelig politik herindefra har slået i stykker, kan få lov til at leve op igen. Det er derfor, det i allerhøjeste grad haster med at få dette radikale barn konfirmeret, så det kan blive sendt ud i verden og det hurtigst muligt, og ikke lægge det i denne træghedsdåse.

Jeg må også lige korrigere skatteministeren, der sagde, at dette forslag skulle gøre vor i forvejen komplicerede skattelovgivning uhyre mere kompliceret. Det er i hvert fald forkert. Vi mener, det forenkler skattelovgivningen, fordi de spekulationer og de sager om de mange sammenstød ved 2 års fristens udløb, man nu har, undgår man ved at flade perioden ud til en 5-årig periode. Vi tror, det hele bliver forenklet ved vedtagelsen af dette forslag, og at der ikke er væsentlige administrative hensyn at tage hverken til den ene eller anden side, det må være givet.

Lad mig så endelig bemærke, at vi ved dette forslags behandling har opnået det, at vi har fået matematikkens love ophævet. Jeg sigter til fru Ebba Stranges indlæg, hvor hun viste en særdeles negativ indsigt i både skatteforhold og fiskeriforhold, og det mul-

[Glistrup.]

tiplicerede hun med hinanden, men minus gange minus gav bestemt ikke plus i dette tilfælde.

(Kort bemærkning).

Wilhelm (VS):

Jeg forstår hr. Glistrup sådan, at hvis man blot kan få skatteyderne til at betale nogle beløb til de erhvervsdrivende, så vil disse hellere end gerne benytte disse beløb til at ansætte noget arbejdskraft, som der ellers ikke er forretningsmæssig basis for at ansætte. Hvis det er synspunktet, så har jeg forstået det, og så er vi bare plat uenige, og jeg tror, at alle de skatteydere, som skal betale det her, også ved bedre, end hr. Glistrup foregiver at vide; bl. a. vil erfaringerne fra det 2 mia kr. tilskud, man gav dem for 1½ år siden, nok tale sit tydelige sprog om, hvad det gav anledning til af beskæftigelse eller ikke beskæftigelse. Det ved folk godt.

Formanden:

Jeg synes, det er en uskik, man fører debat ved korte bemærkninger. Det har man den normale tid til.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg skal kun sige til hr. Glistrup, at da forslaget fremsat af fremskridtspartiet omhandler 1975, så kan det ikke hjælpe noget, at man siger, at det er for sent at vedtage det i oktober 1976. Man skal jo dog, da det er skatteåret 1975, have konstateret et underskud, før man kan bede om at få det trukket fra. Derfor var hr. Glistrups betragtninger ikke korrekte. Der er tid til at få betænkningen i september. Der er tid til at gennemføre det i løbet af oktober, når vi, som jeg foreslog, går i gang med et udvalgsarbejde nu.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Det er simpelt hen forkert, hvad hr. Bernhard Baunsgaard lige har fortalt heroppefra, fordi der står netop i forslaget, at man i det løbende indkomstår, altså første gang 1975, kan henvende sig til forskudsregistreringsmyndighederne på ganske normal måde, som man altid kan, når éns indtægter har

svinget op eller ned, men dér har man bare efter hidtidig ret ikke noget ud af at henvende sig, hvis man kan dokumentere, at man har negativ indkomst, men kan kun føre ned til 0. Nu fjerner vi denne kunstige skranke ved, at man med det samme kan få revideret.

Og til hr. Wilhelm skal jeg sige, at hans formulering var i og for sig helt korrekt, men hr. Wilhelm har bare ikke den indsigt i disse kapitalistiske foretagender, når han tror, at en forretningsmæssig basis ikke også inkluderer det, at man har den fornødne likviditet. Der er skam masser af virksomheder, der forretningsmæssigt gerne vil ansætte mange nye mennesker, men er afskåret derfra, fordi de simpelt hen ikke har den fornødne kontante likviditet, og det er det, som dette forslag vil gøre, når det læses rigtigt, og ikke som hr. Bernhard Baunsgaard læser det.

Ministeren for skatter og afgifter (*Svend Jakobsen*):

I hr. Glistrups sidste indlæg var han inde på, at der ikke var administrative besværligheder i det forslag, der ligger her. Umiddelbart efter fortsætter han og fortæller, at man skal kunne gå op på sit skattekontor og sige til dem: her, kære venner, jeg skal have nogle penge, for jeg tror nok, jeg får et underskud i år. Jeg synes nok, at denne sidste bemærkning er tilstrækkelig til at understrege, at hr. Glistrup har set de muligheder, der ligger i det forslag, der er fremlagt her fra fremskridtspartiets side. Mere skal jeg ikke sige om den sag, men jeg skal til hr. Bernhard Baunsgaard bekræfte, at dette område ligger inden for rammerne af det kommissorium, som det udvalg, vi nedsatte den 18. november, har fået.

Formanden:

Så er det lige ved at være slut med de korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Det sidste, skatteministeren sagde, er der jo ikke nogen nydannelse i. Det er jo sådan, at den mand, der f. eks. er blevet forskudsansat til, skal vi sige 120.000 kr. i indtægt i 1975, og som nu går op på sit skattekontor den dag i morgen og siger: det viser sig alt-

[Glistrup.]

så, at det er gået dårligere, og jeg har fået en negativ indkomst, kan få tilbagebetalt på stedet, hvis han nu måske har betalt 40.000 kr. i skat. Ændringen er bare, at hvis han kan godtgøre, at han nu vil komme ned på minus 60.000 kr. i stedet for bare ned på 0, ja, så får han yderligere tilbagebetalt noget af det, som han har betalt det foregående år. Der er ingen administrativ komplicering af nævneværdig art i den historie her sammenlignet med den fordel, der er ved at få fladet det ud over den 2 års frist, der nu giver de store administrative problemer i forhold til ligningslovens § 15.

Hermed sluttede forhandlingen.

*Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.*

**Formanden:**

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

*Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af registreringsafgiften for personbiler og forhøjelse af afgiften på benzín [af Jes Schmidt m. fl.].*

(Andre selvstændige forslag nr. XXIV. Fremsat 31/10 75).

Forslaget sattes til forhandling.

**Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):**

Dette forslag, som er fremsat af centrumdemokraterne, drejer sig om, hvorvidt regeringen skal opfordres til at fremsætte et lovforslag, der går ud på at flytte omkring halvdelen af registreringsafgiften af motor-køretøjer over på benzinafgiften. Der er således tale om et forslag af omfattende finansiel rækkevidde, eftersom det drejer sig om overflytning af milliardbeløb fra én afgift til en anden.

Nu er det ganske vist således, at de klassiske motorafgifter til en vis grad udgør et samlet hele, og det kan derfor være fristende

fra tid til anden at foreslå radikale ændringer i den balance imellem de enkelte afgifter, der er bygget op gennem årene.

Jeg kan da f. eks. minde om, at vi for netop et år siden her i tinget blev stillet over for et forslag om at flytte den nuværende vægtafgift på motorkøretøjer over på brændstofafgifterne, og jeg afslører jo ingen hemmelighed ved at tilføje, at centrumdemokraterne var med til at stille dette forslag.

Nu kan man jo dårlig forestille sig, at benzinafgifterne skal bære såvel vægtafgiften som registreringsafgiften, og det tager jeg som udtryk for, at centrumdemokraterne har forladt det første forslag til fordel for det nu foreliggende, hvor det altså er nogle af registreringsafgiftens årlige milliarder, der foreslås flyttet over på benzinen.

Nu kunne man måske tro, at jeg som ansvarlig minister for skatter og afgifter ville se stort på, hvorledes indtægterne af motorafgifterne fordeles på de enkelte afgiftsområder, når blot den samlede indtægt ikke angribes. Jeg tror imidlertid, det er en lidt for snæver betragtning, og jeg føler det i hvert fald som min pligt nøje at overveje følgerne af omfattende afgiftsomlægninger også på dette område. Det gælder jo ikke mindst, fordi sådanne indgreb jo ganske åbenbart har konsekvenser for alle, der benytter motorkøretøjer, og derudover påvirker væksten i motorparken med de følger, som dette må få for valutabalancen og for investeringer i nye vejanlæg.

En afgiftsomlægning som den foreslåede vil utvivlsomt indeholde en betydelig stimulans for bilsalget og dermed følgende forøgelse af vognparken, og det fremgår også indirekte af bemærkningerne til forslaget, at dette netop er tilsigtede virkninger.

Jeg vil godt gøre opmærksom på, at forslaget fremsættes på et tidspunkt, hvor salget af personbiler slår alle rekorder for denne årstid, og hvor der er en vis grund til at nære bekymring for udviklingen af valutabalancen over for udlandet. Jeg synes også, jeg vil minde om, at folketingset for kun 1½ år siden gennemførte en midlertidig meget betydelig forhøjelse af registreringsafgiften på et tidspunkt, hvor man ønskede at etablere et valutaværn.

Selv om regeringen ikke har planer på dette område, så finder jeg det ikke forsvar-